

skabet udført ved sin nye Koncessions Udstedelse. I det Dieblit, denne Bane var fuldført, var dermed Uopfigeligheden i Kraft af Loven erhvervet, og at Selskabet siden affød denne Bane paa Følster til en Anden, forandrer ikke Noget i de en Gang erhvervede Rettigheder. Som Følge deraf har ogsaa den kongelige Resolution af 30te September 1872 udtrykkelig erkendt, at det skal i det Hele „have sit Forblivende ved de i Koncessionen af 24de Januar 1868 indeholdte Bestemmelser“, og deriblandt var ogsaa den, at Uopfigeligheden var erhvervet ved Anlæget af Følsterbanen. De Herrer ville altsaa se, at det underlige Masketi, som har været mellem Nordvestbanen og Følsterbanen, er i enhver Henseende uden Indflydelse paa Spørgsmaalet om Uopfigeligheden. Den nordvestsjællandske Bane staar ikke i direkte Forhold til Uopfigeligheden, men det er den følsterke Bane, som har betinget den; denne Bane er virkelig bleven anlagt af og ved det sjællandske Sernbaneselskab, og dermed ere de stillede Villkaar opfyldte. En næriere Undersøgelse af dette Forhold vil saaledes lede til den Erkjendelse, at paa dette Punkt lader der sig ingen Indvendinger reise. Der er reist det Spørgsmaal, om det sjællandske Sernbaneselskab har anskaffet og vedligeholdt det Kvantum af Driftsmateriel, som det er forpligtet til at have. I den Henseende troede den ærede sidste Taler at kunne udtale som en almindelig Dom, at det sjællandske Sernbaneselskab har betalt saa stort et Udbytte til sine Aktionærer, fordi det har undladt at vedligeholde sit Driftsmateriel, og — fræede han til — saaledes bærer intet fornuftigt Aktieselskab sig ad. Nei, men saadan bærer det sjællandske Sernbaneselskab sig virkelig heller ikke ad, tværtimod. Ikke alene ere alle Udgifterne til Vedligeholdelsen og Fornyelsen af ældre Lokomotiver, Vogne og andet Materiel stete af Driftsindtægterne, men der er tillige af Driftsindtægterne foretaget en ligefrem Forpølse af Materiellet. Om der i Tidens Løb igjennem de mange Aar, hvori det sjællandske Sernbaneselskab har arbejdet, maatte kunne findes en og anden Post som rettelig kunde have været hensført til Udredelse af Driftsindtægter og dog er tagen af Reserveconden, og omvendt maasse en eller anden Post, som kunde have været tagen af Reserveconden, men er bleven dækket af Driftsindtægterne, tør jeg ikke overtage nogen Garantii for, thi ved et Regnskab og en Administration, der omfatter en saa stor Mangfoldighed af Grene, er det høist sandsynligt, at der i Posteringen af de enkelte Udgifter, i Dispositionen over de forskjellige Arter af Midler kan nu og da blive begaaet en Feil til den ene eller den anden Side. Men afgjort er det, at Driftsoverfludet paa de sjællandske Sernbaner ingenlunde bestemmes, uden at man i Forveien har fraregnet Aarets virkelige Tilskud til Vedligeholdelse af Driftsmateriel. Jeg tror, at i mange Tilfælde er der gjort Mere, end der strengt

taget kunde fordres. Smidertid har jeg ikke det Mindste at indvende imod, at dette Spørgsmaal bliver undersøgt; jeg skal kun fremhæve, at en saadan Undersøgelse vil tage Tid, og at, før den er bragt til Ende, kan der altsaa ikke blive Tale om at anskaffe det forvægede Driftsmateriel, som Selskabet erklærer, at det trenger til. Følgen vil altsaa uundgaaelig blive den, at der indtil videre intet Driftsmateriel anskaffes, og dette vil faae sin store Indflydelse, langt mindre for Selskabet end for det store Publikum, der benytter Banerne. Naar den forlangte Bemyndigelse negtes, uagtet den er erklæret for nødvendig til en forsvarlig Fortsættelse af Driften, vil det blive Nøgdsagen, der kommer til at bære Ansvar, hvis der ikke findes et tilstrækkeligt Antal Vogne til at fremstaa Passagererne og til at befordre den store Mængde af Gods, som i et stigende Forhold kræver Befordring paa Banerne. Selskabet kan for sit Vedkommende tage det temmelig roligt; thi fra det rent pekuniære Standpunkt er det fordelagtigt, at det har alle sine Vogne benyttede til den allerdyderligste Grad — det er det Hensigtsmæssigste og det mest Indbringende —, men for det store Publikum og for Samfærdselsforholdene er det ikke til Fordeel. Smidertid, vil man henvisse denne Sag til Undersøgelse, kan jeg, som bemærket, ikke sige noget videre derimod, men saa maa man være belanet paa, at Følgen vil være den, at Sagen ikke kan udføres for det Første.

Formanden: Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Frederiksen: Jeg frasalder Ordet.

G. Petersen: Det er kun en kort Bemærkning, jeg skal tillade mig overfor den ærede sidste Taler. Fantasierne løb nok af med ham, da han mente, at jeg havde troet, at der i Nordsjælland var Hede-strækninger. Jeg udtalte slet ikke Noget om Hede-strækninger i Nordsjælland, men talte kun om, at man var kommen med Forslag til en Forandring, fordi det er frugtbarere og mere befolkede Egne, man nu vil have Banen igjennem, og at jeg langt hellere vilde have været med til at fastholde den omtalte Begunstigelse, hvis der havde været Spørgsmaal om en Hede-strækning. Paa den anden Side tror jeg, at det Mindretal, der er fremkommet med dette Vædringsforslag, stiller sig ligesaa korrekt som det ærede Medlem med Hensyn til, hvad der er vedtaget — ikke i en Lov ifjor men for 1²/₃ Aar siden. Jeg tror ikke, at noget Medlem har Noget imod, om man følger denne Lov. Det er ikke for at omstyrte denne Lov, at Vædringsforslaget er fremkommet. Hvis der ikke fra anden Side var fremkommet Forslag om at forandre denne Lov og gjøre den til noget ganske Andet, vilde heller ikke Vædringsforslaget være fremkommet; det er kun